

No One Sits Alone

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Niemand zit alleen

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2025 general conference

Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

Het evangelie van Jezus Christus naleven houdt in dat we in zijn herstelde kerk ruimte vrijmaken voor iedereen.

I.

For 50 years, I have studied culture, including gospel culture. I began with fortune cookies.

In San Francisco's Chinatown, Gong family dinners concluded with a fortune cookie and a wise saying like "A journey of a thousand miles begins with a single step."

As a young adult, I made fortune cookies. Wearing white cotton gloves, I folded and tucked into shape the round cookies hot out of the oven.

To my surprise, I learned fortune cookies are not originally part of Chinese culture. To distinguish Chinese, American, and European fortune cookie culture, I looked for fortune cookies on multiple continents—just as one would use multiple locations to triangulate a forest fire. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles, and New York serve fortune cookies, but not those in Beijing, London, or Sydney. Only Americans celebrate National Fortune Cookie Day. Only Chinese advertisements offer "Authentic American Fortune Cookies."

Fortune cookies are a fun, simple example. But the same principle of comparing practices in different cultural settings can help us distinguish gospel culture. And now the Lord is opening new opportunities to learn gospel culture as Book of Mormon allegory and New Testament parable

I.

Al vijftig jaar bestudeer ik culturen, waaronder de evangeliecultuur. Ik begon met gelukskoekjes.

In Chinatown in San Francisco werden de diners van de familie Gong afgesloten met een gelukskoekje en een wijs gezegde als 'Een reis van duizend mijl begint met een enkele stap.'

Als jongvolwassene bakte ik gelukskoekjes. Met witte katoenen handschoenen aan vouwde en vormde ik de ronde koekjes die heet uit de oven kwamen.

Tot mijn verbazing ontdekte ik dat gelukskoekjes oorspronkelijk geen deel van de Chinese cultuur uitmaakten. Om onderscheid te maken tussen de Chinese, Amerikaanse en Europese gelukskoekjescultuur heb ik op meerdere continenten naar gelukskoekjes gezocht – net zoals men meerdere locaties gebruikt om een bosbrand te lokaliseren. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles en New York serveren gelukskoekjes, maar die in Beijing, Londen en Sydney niet. Alleen Amerikanen vieren Nationale Gelukskoekjesdag. Alleen Chinese advertenties prijzen 'authentieke Amerikaanse gelukskoekjes' aan.

Gelukskoekjes zijn een leuk, eenvoudig voorbeeld. Maar hetzelfde beginsel om de praktijken van verschillende culturen te vergelijken, kan ons helpen om de evangeliecultuur te onderscheiden. En nu biedt de Heer nieuwe mogelijkheden om de evangeliecultuur te ontdekken, nu allegorieën

prophecies are fulfilled.

II.

Everywhere people are moving. The United Nations reports 281 million international migrants. This is 128 million more individuals than in 1990 and more than three times 1970 estimates. Everywhere, record numbers of converts are finding The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Every Sabbath, members and friends from 195 birth countries and territories gather in 31,916 Church congregations. We speak 125 languages.

Recently, in Albania, North Macedonia, Kosovo, Switzerland, and Germany, I witnessed new members fulfilling the Book of Mormon allegory of the olive tree. In Jacob 5, the Lord of the vineyard and his servants strengthen both olive tree roots and branches by gathering and grafting together those from diverse locations. Today children of God gather as one in Jesus Christ; the Lord offers a remarkable natural means to expand our lived fullness of His restored gospel.

Preparing us for the kingdom of heaven, Jesus tells the parables of the great supper and wedding feast. In these parables, invited guests make excuses not to come. The master instructs his servants to “go out quickly into the streets and lanes of the city” and “the highways and hedges” to “bring in hither” the poor, maimed, halt, and blind. Spiritually speaking, that’s each of us.

Scripture declares:

“All nations shall be invited” unto “a supper of the house of the Lord.”

“Prepare ye the way of the Lord, ... that his kingdom may go forth upon the earth, that the inhabitants thereof may receive it, and be prepared for the days to come.”

Today those invited to the supper of the Lord come from every place and culture. Old and young, rich and poor, local and global, we make our Church congregations look like our communities.

As chief Apostle, Peter saw heaven open a vision of “a great sheet knit at the four corners, ... wherein were all manner of ... beasts.” Taught

uit het Boek van Mormon en profetieën uit de gelijkenissen in het Nieuwe Testament in vervulling gaan.

II.

Overall verhuizen mensen. De Verenigde Naties hebben het over 281 miljoen internationale migranten. Dat zijn 128 miljoen meer mensen dan in 1990 en meer dan drie keer zoveel als de schattingen van 1970. Overall vinden recordaantallen bekeerlingen hun weg naar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Elke sabbat komen leden en vrienden uit 195 landen en gebieden samen in 31.916 kerkgemeenten. We spreken 125 verschillende talen.

Onlangs zag ik in Albanië, Noord-Macedonië, Kosovo, Duitsland en Zwitserland dat nieuwe leden de allegorie van de olijfbom in het Boek van Mormon uit laten komen. In Jakob 5 versterken de heer van de wijngaard en zijn dienaren zowel de wortels als de takken van de olijfbomen door die uit verschillende plaatsen te verzamelen en in elkaar te enten. Nu verenigen de kinderen van God zich in Jezus Christus. De Heer biedt een opmerkelijk natuurlijk middel om de manier waarop we zijn herstelde volle evangelie naleven uit te breiden.

Om ons op het koninkrijk van de hemel voor te bereiden, vertelt Jezus de gelijkenissen van de grote maaltijd en het bruiloftsfeest. In deze gelijkenissen verzinnen de genodigden excuses om niet te komen. De heer des huizes draagt zijn dienaren op: ‘Ga er snel op uit naar de straten en stegen van de stad’ en ‘de landwegen en heggen’ en ‘breng de armen en verminkten en kreupelen en blinden hier binnen.’ In geestelijk opzicht zijn wij dat allemaal.

In de Schriften staat:

‘Een maaltijd van het huis des Heren [...] waartoe alle naties uitgenodigd zullen worden.’

‘Bereid de weg van de Heer, [...] opdat zijn koninkrijk zich op aarde zal verbreiden, opdat haar bewoners het zullen ontvangen en voorbereid zullen zijn op de komende dagen.’

Tegenwoordig komen de genodigden voor het avondmaal van de Heer uit alle windstreken en culturen. Oud en jong, rijk en arm, plaatselijk en wereldwijd, wij maken van onze kerkgemeenten een afspiegeling van onze gemeenschappen.

Als hoofdapostel zag Petrus een visioen uit de hemel van ‘een groot linnen laken, dat aan de vier hoeken vastgebonden was [...] waarin

Peter: “Of a truth I perceive that God is no respecter of persons. ... In every nation he that feareth [the Lord], and worketh righteousness, is accepted with him.”

In the parable of the good Samaritan, Jesus invites us to come to each other and to Him in His inn—His Church. He invites us to be good neighbors. The good Samaritan promises to return and recompense the care of those in His inn. Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

The spirit of “room in the inn” includes “no one sits alone.” When you come to church, if you see someone alone, will you please say hello and sit with him or her? This may not be your custom. The person may look or speak differently than you. And of course, as a fortune cookie might say, “A journey of gospel friendship and love begins with a first hello and no one sitting alone.”

“No one sits alone” also means no one sits alone emotionally or spiritually. I went with a brokenhearted father to visit his son. Years earlier, the son was excited to become a new deacon. The occasion included his family buying him his first pair of new shoes.

But at church, the deacons laughed at him. His shoes were new, but not fashionable. Embarrassed and hurt, the young deacon said he would never go again to church. My heart is still broken for him and his family.

On the dusty roads to Jericho, each of us has been laughed at, embarrassed and hurt, perhaps scorned or abused. And with varying degrees of intent, each of us has also disregarded, not seen or heard, perhaps deliberately hurt others. It is precisely because we have been hurt and have hurt others that Jesus Christ brings us all to His inn. In His Church and through His ordinances and covenants, we come to each other and to Jesus Christ. We love and are loved, serve and are served, forgive and are forgiven. Please remember, “earth has no sorrow that heav’n cannot heal”; earth burdens lighten—our Savior’s joy is real.

zich [allerlei] dieren van de aarde bevonden.’ En Petrus zei: ‘Ik zie nu in waarheid in dat God niet iemand om de persoon aanneemt; maar in ieder volk is degene die [de Heer] vreest en gerechtigheid doet, Hem welgevallig.’

In de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan nodigt Jezus ons uit om tot elkaar en tot Hem te komen in zijn herberg – zijn kerk. Hij moedigt ons aan om goede naasten te zijn. De barmhartige Samaritaan belooft terug te komen en de zorg voor degenen in zijn herberg te vergoeden. Het evangelie van Jezus Christus naleven houdt in dat we in zijn herstelde kerk ruimte vrijmaken voor iedereen.

De gedachte achter ‘plaats in de herberg’ houdt in dat ‘niemand alleen zit’. Als je naar de kerk gaat en je ziet iemand alleen zitten, wil je die persoon dan begroeten en bij hem of haar gaan zitten? Dat ben je misschien niet gewend. De persoon oogt of spreekt misschien anders dan jij. En natuurlijk, zoals een gelukskoekje zou zeggen: ‘Een reis van evangelische vriendschap en liefde begint met een eerste begroeting waarbij niemand alleen zit.’

‘Niemand zit alleen’ houdt ook in dat niemand er emotioneel of geestelijk alleen voor staat. Ik ging met een diepbedroefde vader mee om zijn zoon te bezoeken. Jaren eerder was de zoon enthousiast om diaken te worden. Bij die gelegenheid had zijn familie voor het eerst nieuwe schoenen voor hem gekocht.

Maar in de kerk lachten de diakenen hem uit. Zijn schoenen waren nieuw, maar niet modieus. Beschaamd en gekwetst zei de jonge diaken dat hij nooit meer naar de kerk zou gaan. Ik ben nog steeds bedroefd voor hem en zijn familie.

Op de stoffige wegen naar Jericho is ieder van ons weleens uitgelachen, in verlegenheid gebracht en gekwetst, misschien zelfs veracht of mishandeld. En met uiteenlopende mate van opzet heeft ieder van ons ook weleens anderen genegeerd, niet gezien of gehoord, of misschien zelfs bewust gekwetst. Maar juist omdat we gekwetst zijn en anderen gekwetst hebben, brengt Jezus Christus ons allemaal naar zijn herberg. In zijn kerk en door zijn verordeningen en verbonden komen we tot elkaar en tot Jezus Christus. We beminnen en worden bemind, we dienen en worden gediend, we vergeven en worden vergeven. Bedenk dat ‘de aarde geen verdriet kent dat de hemel niet kan genezen’; onze aardse lasten worden lichter – de vreugde van onze Verlosser

In 1 Nephi 19, we read: “Even the very God of Israel do [they] trample under their feet; ... they set him at naught. ... Wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it.”

My friend Professor Terry Warner says the judging, scourging, smiting, and spitting were not occasional events that occurred only during Christ’s mortal life. How we treat each other—especially the hungry, the thirsty, those left out alone—is how we treat Him.

In His restored Church, we are all better when no one sits alone. Let us not simply accommodate or tolerate. Let us genuinely welcome, acknowledge, minister to, love. May each friend, sister, brother not be a foreigner or stranger but a child at home.

Today many feel lonely and isolated. Social media and artificial intelligence can leave us yearning for human closeness and human touch. We want to hear each other’s voices. We want authentic belonging and kindness.

There are many reasons we may feel we do not fit in at church—that, speaking figuratively, we sit alone. We may worry about our accent, clothes, family situation. Perhaps we feel inadequate, smell of smoke, yearn for moral cleanliness, have broken up with someone and feel hurt and embarrassed, are concerned about this or that Church policy. We may be single, divorced, widowed. Our children are noisy; we don’t have children. We didn’t serve a mission or came home early. The list goes on.

Mosiah 18:21 invites us to knit our hearts together in love. I invite us to worry less, judge less, be less demanding of others—and, when needed, be less hard on ourselves. We do not create Zion in a day. But each “hello,” each warm gesture, brings Zion closer. Let us trust the Lord more and choose joyfully to obey all His commandments.

is echt.

In 1 Nephi 19 lezen we: ‘Zelfs de God van Israël treden de mensen onder de voeten; [...] zij achten Hem als niets. [...] Daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het.’

Professor Terry Warner, een vriend van mij, zegt dat het veroordelen, geselen, slaan en bespuwen geen incidentele gebeurtenissen waren die alleen tijdens het aardse leven van Christus plaatsvonden. Hoe we elkaar behandelen – vooral de hongerigen, dorstigen en verlatenen – is hoe we Hem behandelen.

In zijn herstelde kerk zijn we allemaal beter af als niemand alleen zit. Laten we niet alleen maar accepteren of tolereren. Laten we oprecht verwelkomen, erkennen, dienen en liefhebben. Moge elke vriend, zuster, broeder geen vreemde of buitenstaander zijn, maar een kind dat thuis is.

Tegenwoordig voelen veel mensen zich eenzaam en afgezonderd. Sociale media en artificiële intelligentie kunnen ons naar menselijke nabijheid en contact doen snakken. We willen elkaars stem horen. We willen echte verbondenheid en vriendelijkheid.

Er zijn veel redenen waarom we het gevoel kunnen hebben dat we er in de kerk niet bij horen – dat we figuurlijk gesproken alleen zitten. We kunnen ons zorgen maken over ons accent, onze kleding of onze gezinssituatie. Misschien voelen we ons niet goed genoeg; ruiken we naar rook; verlangen we naar zedelijke reinheid; hebben we een relatie beëindigd en voelen we ons gekwetst en beschaamd; maken we ons zorgen over het een of andere beleidspunt van de kerk. Misschien zijn we alleenstaand, gescheiden, weduwe of weduwnaar. Onze kinderen zijn rumoerig; of we hebben geen kinderen. We zijn niet op zending geweest of zijn vervroegd teruggekeerd. Vul de lijst maar aan.

In Mosiah 18:21 worden we aangespoord om ons hart in liefde met elkaar te verweven. Ik moedig ons allen aan om ons minder zorgen te maken, minder te oordelen, minder veeleisend te zijn jegens anderen en, zo nodig, minder streng te zijn voor onszelf. We kunnen Zion niet in één dag opbouwen. Maar elke begroeting, elk hartelijk gebaar, brengt Zion dichterbij. Laten we meer op de Heer vertrouwen en er vreugdevol voor kiezen om al zijn geboden te onderhouden.

III.

Doctrinally, in the household of faith and fellowship of the Saints, no one sits alone because of covenant belonging in Jesus Christ.

Taught the Prophet Joseph Smith: “It is left for us to see, participate in and help to roll forward the Latter-day glory, ‘the dispensation of the fullness of times ...’ when the Saints of God will be gathered in one from every nation, and kindred, and people.”

God “doeth not anything save it be for the benefit of the world; ... that he may draw all men [and women] unto him. ...

“... He inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; ... and all are alike unto God.”

Conversion in Jesus Christ requires us to put off the natural man and worldly culture. As President Dallin H. Oaks teaches, we are to give up any tradition and cultural practice that is contrary to the commandments of God and to become Latter-day Saints. He explains, “There is a unique gospel culture, a set of values and expectations and practices common to all [the] members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.” Gospel culture includes chastity, weekly attendance at church, abstaining from alcohol, tobacco, tea, and coffee. It includes honesty and integrity, understanding we move forward, not upward or downward, in Church positions.

I learn from faithful members and friends in every land and culture. Scriptures studied in multiple languages and cultural perspectives deepen gospel understanding. Different expressions of Christlike attributes deepen my love and understanding of my Savior. All are blessed when we define our cultural identity, as President Russell M. Nelson taught, as a child of God, a child of the covenant, a disciple of Jesus Christ.

The peace of Jesus Christ is meant for us personally. Recently a young man earnestly asked, “Elder Gong, can I still go to heaven?” He wondered if he could ever be forgiven. I asked his name, listened carefully, invited him to talk with his bishop, gave him a big hug. He left with hope in Jesus Christ.

III.

Leerstellig gezien zit niemand alleen in het huisgezin van geloof en de gemeenschap van heiligen vanwege onze verbondsband in Jezus Christus.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Het is aan ons om de heerlijkheid van de laatste dagen te zien, daar deel in te hebben en die tot stand te brengen, “de bedeling van de volheid der tijden”, wanneer de heiligen Gods vanuit elke natie, vanuit elke taal, elk geslacht en elk volk bijeenvergaderd worden.’

God ‘doet niets, tenzij het voor het welzijn van de wereld is [...] teneinde alle mensen tot Zich te kunnen trekken. [...]

‘Hij nodigt hen allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; [...] en allen zijn voor God gelijk.’

Bekering in Jezus Christus vereist dat we de natuurlijke mens en de wereldse cultuur afleggen. President Dallin H. Oaks zegt dat we alle tradities en culturele gebruiken in strijd met Gods geboden moeten opgeven en heiligen der laatste dagen moeten worden. Hij legt uit: ‘Er is een unieke evangeliecultuur, een pakket waarden, verwachtingen en gebruiken die alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gemeen hebben.’ De evangeliecultuur omvat kuisheid, wekelijks kerkbezoek en zich onthouden van alcohol, tabak, thee en koffie. Zij omvat ook eerlijkheid en integriteit; het besef dat we in kerkfuncties niet omhoog of omlaag gaan, maar vooruit.

Ik leer van trouwe leden en vrienden in elk land en elke cultuur. Schriftstudie in meerdere talen en vanuit verschillende culturele perspectieven verdiept mijn begrip van het evangelie. Verschillende uitingen van christelijke eigenschappen verdiepen mijn liefde en begrip voor onze Heiland. Volgens president Russell M. Nelson worden we allemaal gezegend als we onze culturele identiteit definiëren als een kind van God, een kind van het verbond, een discipel van Jezus Christus.

De vrede van Jezus Christus is voor ons persoonlijk bedoeld. Onlangs vroeg een jonge man oprecht: ‘Ouderling Gong, kan ik de hemel nog bereiken?’ Hij vroeg zich af of hij ooit vergeving zou kunnen ontvangen. Ik vroeg hoe hij heette, luisterde aandachtig, moedigde hem aan om met zijn bisschop te praten en sloeg mijn armen om

I mentioned the young man in another setting. Later I received an unsigned letter that began, “Elder Gong, my wife and I have raised nine kids ... and served two missions.” But “I always felt I would not be allowed in the celestial kingdom ... because my sins as a youth were so bad!”

The letter continued, “Elder Gong, when you told about the young man gaining hope of forgiveness, I was filled with joy, beginning to realize that maybe I [could be forgiven].” The letter concludes, “I even like myself now!”

Covenant belonging deepens as we come to each other and to the Lord in His inn. The Lord blesses us all when no one sits alone. And who knows? Maybe the person we sit next to may become our best fortune cookie friend. May we find and make place for Him and each other at the supper of the Lamb, I humbly pray in the holy name of Jesus Christ, amen.

hem heen. Hij vertrok met hoop in Jezus Christus.

Ik noemde die jonge man ook bij een andere gelegenheid. Later ontving ik een anonieme brief die begon met: ‘Ouderling Gong, mijn vrouw en ik hebben negen kinderen grootgebracht [...] en twee zendingen vervuld.’ Maar ‘ik had altijd het gevoel dat ik niet in het celestiale koninkrijk zou worden toegelaten [...] omdat mijn zonden als jongere zo erg waren!’

De brief vervolgde: ‘Ouderling Gong, toen u vertelde over de jonge man die hoop op vergeving kreeg, werd ik vervuld van vreugde en begon ik te beseffen dat ook ik misschien [vergeving zou kunnen krijgen].’ De brief eindigt met: ‘Ik hou nu zelfs van mezelf!’

Onze verbondsband wordt sterker als we dichter tot elkaar en tot de Heer komen in zijn herberg. De Heer zegent ons allen als niemand alleen zit. En wie weet ... misschien kan de persoon die naast ons zit onze beste gelukskoekjesvriend worden. Mogen we ruimte vinden en maken voor Hem en voor elkaar bij de maaltijd van het Lam. Dat bid ik nederig, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen.